

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 16C/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125208328
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Jažembovský
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2026:5125208328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

16C/94/2025

Okresný súd Žilina sudcom Mgr. Martinom Jažembovským v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom XXXXX D., E., E. D., právne zastúpeného JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom Podbiel 177, proti žalovanému: F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 979,16 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

16C/94/2025

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 857,09 EUR, a to na účet právneho zástupcu žalobcu č. účtu: IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca má voči žalovanému p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 75,06 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou/návrhom na vydanie platobného rozkazu v spojení s jeho doplnením dat. 10.12.2025 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu na účet jeho právneho zástupcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX „sumu 979,16 EUR (ďalej len eur), kapitalizovaný úrok zo žalovanej istiny za obdobie od 01.01.2023 do 16.07.2025 vrátane, so 7,40 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 17.07.2025 až do zaplatenia, do 15 dní od prevzatia platobného rozkazu.
2. Uviedol, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 99/2017 zo dňa 10.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.01.2018, uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4/ Tr. zák. a okrem uloženia trestu odňatia slobody bola mu uložená podľa § 287 ods. 1/ Tr. por. povinnosť uhradiť žalobcovi škodu vo výške 7.500,00 eur. Dňa 30.09.2020 bola medzi povinným a oprávneným podpísaná dohoda o splácaní dlžnej čiastky (ďalej len Dohoda o splátkach), v ktorej sa povinný F. G. zaviazal uhradiť na účet právneho zástupcu poškodeného A. B. C. I. J. K. č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX dlžnú sumu vo výške 7.500,00 eur v splátkach vo výške po 200,00 eur mesačne, vždy najneskôr do 28. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom október 2020 až do zaplatenia. V prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky zaviazal sa zaplatiť celý zvyšok pohľadávky – dlhu, t. j. stratí výhodu splátok a zvyšok nesplatenj pohľadávky bude splatný jednorazovo, a to v najbližšom splatnom mesačnom termíne. Takto sa to stalo už v mesiaci november 2020. Došlo však ku dohode, že poškodený bude pokračovať v splátkach, ktoré poškodenému splácal (dňa 28.10.2020 sumu 200,00 eur, dňa 01.12.2020 sumu 200,00 eur, dňa 01.02.2021 sumu 130,00 eur, dňa 21.05.2021 sumu 200,00 eur, dňa 20.07.2021 sumu 200,00 eur, dňa 10.08.2021 sumu 200,00 eur, dňa 01.12.2021 sumu 200,00 eur, dňa 17.02.2022 sumu 200,00 eur, dňa 05.04.2022 sumu 200,00 eur, dňa 09.05.2022 sumu 200,00 eur,

dňa 15.07.2022 sumu 200,00 eur, dňa 20.09.2022 sumu 200,00 eur, dňa 25.10.2022 sumu 200,00 eur, dňa 24.11.2022 sumu 200,00 eur, do 24.12.2022 sumu 270,00 eur - spolu 3.000,00 eur) a od januára 2023 prestal platiť úplne.

Z uvedeného dôvodu sa stal splatným celý zvyšok nesplatenej škody priznanej súdom vo výške 4.500,- eur, ku ktorému žalobcovi vzniklo právo na uplatnenie tzv. kapitalizovaných úrokov. (D ô k a z y : kópia Dohody o splátkach). Uviedol ďalej, že sa domáha zaplataenia úrokov za užívanie finančných prostriedkov za obdobie od 01.01.2023 až do podania žalobného návrhu dňa 16.07.2025 vrátane a potom z uvedenej sumy odo dňa 17.05.2025 až do zaplataenia vo výške 7,40 %. Na základe uvedených skutočností požaduje zaplataenie úrokov zo strany žalovaného zo žalovanej istiny za

Obdobie od :	Výška úroku :	Počet dní :	Suma :
01.01.2023-07.02.2023	7,75 %	38	34,96 eur
08.02.2023-21.03.2023	8,25 %	42	42,84 eur
22.03.2023-09.05.2023	8,75 %	49	52,92 eur
10.05.2023-20.06.2023	9,00 %	42	46,62 eur
21.06.2023-01.08.2023	9,25 %	49	55,86 eur
02.08.2023-19.09.2023	9,50 %	49	57,33 eur
20.09.2023-11.06.2024	9,75 %	240	288,00 eur
12.06.2024-17.09.2024	9,50 %	79	92,43 eur
18.09.2024-22.10.2024	8,90 %	53	58,30 eur
23.10.2024-17.12.2024	8,65 %	55	58,85 eur
18.12.2024-04.02.2025	8,40 %	48	49,92 eur
05.02.2025-11.03.2025	8,15 %	34	34,00 eur
12.03.2025-22.04.2025	7,90 %	41	39,77 eur
23.04.2025-16.07.2025	7,40 %	74	67,79 eur

979,16 eur

3. Na výzvu súdu, aby riadne špecifikoval, čo tvorí predmet sporu, resp. uplatnený nárok, žalobca uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu sumu 979,16 eur s úrokom z omeškania 7,4 % ročne od 17.7.2025 do zaplataenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe/návrhu na vydanie platobného rozkazu ani k jej/jeho doplneniu nevyjadril, hoci mu boli riadne doručené, a v priebehu konania zostal nečinný. Z uvedeného zároveň vyplýva, že nerozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, tieto sa teda považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

5. Vzhľadom na splnenie zákonných podmienok súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý vyhlásil bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 177 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 219 ods. 3 CSP.

6. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že hoc aj žalovaný zostal v konaní nečinný, uvedené neznamená, že si súd bez ďalšieho (nekriticky) osvojí všetky skutkové tvrdenia žalobcu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis najmä: rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/99/2017 zo dňa 10.1.2018 (č. I. 5), Dohoda o splátkach (č. I. 7).

8. Na základe rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/99/2017 zo dňa 10.1.2018, ppl. 10.1.2018 (po schválení návrhu dohody a vine a treste), mal súd preukázané, že žalovaný F. G., nar. XX.X.XXXX, v trestnom konaní v postavení obvineného, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., pričom okrem iného mu bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradit' škodu v sume 7.500 eur poškodenému A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, XX XX D., E. D. – L..

9. Podľa obsahu Dohody o splátkach sa zmluvné strany dohodli okrem iného, že povinný uhradí oprávnenému sumu 7.500,- eur z titulu náhrady škody v zmysle rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/99/2017 zo dňa 10.1.2018, ppl. 10.1.2018, v mesačných splátkach po 200 eur, vždy najneskôr do 28. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom október 2020 až do zaplataenia; s tým, že v prípade nezaplataenia čo aj len jednej splátky povinný stratí výhodu splátok a zaplatí celý zvyšok pohľadávky/dlhu, ktorý bude splatný jednorazovo v najbližšom splatnom mesačnom termíne. Strany si vymienili zmenu a jej doplnenie len o ich spoločnom súhlase.

10. Z obsahu žaloby/návrhu na vydanie platobného rozkazu v spojení s doplnením dat. 10.12.2025 je zrejmé, že žalobca sa domáha zaplataenia úroku z omeškania z doposiaľ neuhradenej časti dlhu žalovaného vo výške 4.500,- eur, ktorý tento má voči žalobcovi z titulu náhrady škody priznanej žalobcovi voči žalovanému trestným rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/99/2017 zo dňa 10.1.2018, ppl. 10.1.2018. Uplatnený nárok 979,16 eur má predstavovať úrok z omeškania zo sumy 4.500,- eur od 1.1.2023 do podania žaloby dňa 16.7.2025. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania zo sumy 979,16 eur odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby, t. j. od 17.7.2025, do zaplataenia.

11. Uplatnený nárok žalobcu je dôvodný, avšak len v časti.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaný úplne prestal od januára 2023 platiť/splácať svoj dlh, ktorý v tom čase predstavoval výšku 4.500,- eur (po čiastočnej úhrade vo výške 3.000,- eur do 31.12.2022), žalovaný nerozporoval, nenamietal správnosť tohto tvrdenia, uvedené sa považuje za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Nakoľko žalovaný ako prvú neuhradil splátku splatnú za január 2023, t. j. splatnú 28.1.2023 (splatnosť jednotlivých splátok bola v Dohode o splátkach určená najneskôr do 28. dňa toho-ktorého mesiaca), dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho v zmysle žalobných tvrdení sa stal splatným celý zvyšný dlh. Ten sa však nestal splatným počnúc 1.1.2023, ale až „v najbližšom splatnom mesačnom termíne“, ktorý tak nastal 28.2.2023 (február ako najbližší nasledujúci mesiac po porušení povinnosti v januári 2023, zároveň 28. deň najbližšieho nasledujúceho mesiaca, t. j. februára 2023). Do omeškania s úhradou zvyšku dlhu sa tak žalovaný dostal dňom nasledujúcim, t. j. počnúc 1.3.2023. O uvedeného dňa súd priznal žalobcovi úrok z omeškania až do dňa 16.7.2025, ako si žalobca uplatnil, keďže žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu, resp. netvrdil, že by do podania žaloby uhradil aspoň časť zvyšku dlhu 4.500,- eur.

13. Pokiaľ ide o sadzbu úroku z omeškania, jej zákonná výška k prvému dňu omeškania (t. j. k 1.3.2023) predstavovala v zmysle v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. 8,5 % ročne. Výpočet predložený žalobcom je zmatečný. Jednak vychádza z nesprávnej úrokovej sadzby ECB (platnej k prvému dňu omeškania). Správnu je úroková sadzba označená ako Hlavné refinančné operácie, a tá bola počnúc 13.11.2013 vždy o 0,25 % nižšia, než sadzba Jednoduché refinančné operácie, z ktorej pri výpočte svojho nároku žalobca vychádzal. A predovšetkým úrok z omeškania sa určuje k prvému dňu omeškania a zostáva v občianskoprávných vzťahoch nezmenený po celú dobu omeškania. V prejednávanej veci sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou celého zvyšku dlhu 4.500,- eur od 1.3.2023, preto sadzba úroku z omeškania vychádza zo sadzby ECB Hlavne refinančné operácie platnej k 1.3.2023, ktorá bola 3,00 %. Po navýšení o 5 percentuálnych bodov v zmysle § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak zákonná sadzba úroku z omeškania predstavuje 8,00 % ročne. Nemožno v priebehu omeškania meniť úrokovú sadzbu úroku z omeškania podľa zmien sadzieb ECB, ako to čini žalobca; taký postup je nesprávny. Navyše vychádzajú z nesprávnej sadzby, ako bolo konštatované vyššie.

14. Nárok žalobcu je teda dôvodný a súd mu vyhovel v časti o zaplataenie úroku z omeškania 8,00 % ročne zo sumy 4.500,- eur počnúc 1.3.2023 do 16.7.2025, čo predstavuje sumu 857,09 eur. Vo zvyšnej časti „istiny“ – splatného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

15. Súd žalobu (vo zvyšnej časti) zamietol aj pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania 7,40 % ročne zo sumy 979,16 eur, prípadne priznanej sumy úroku z omeškania 857,09 eur, počnúc 17.7.2025 do zaplataenia. Žalobca si v tejto časti čini nárok na úrok z omeškania z úroku z omeškania (lebo uplatnená „istina“ 979,16 eur predstavuje, resp. má predstavovať splatný úrok z omeškania z dlžnej sumy 4.500,- eur od 1.1.2023 do 16.7.2025). Na také plnenie však žalobca nemá právny nárok. Úrok (zmluvný) predstavuje príslušenstvo pohľadávky a podľa českej judikatúry len v prípade dohody strán je možné ho po splatnosti pričítať k istine pohľadávky (tzv. kapitalizovaný úrok), ktorá sa celá ďalej úročí. V uvedenej súvislosti súd poukazuje napríklad na časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/257/2019, podľa ktorého:

16. Súdna prax sa zhoduje na tom, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak došlo k priznaniu príslušenstva z príslušenstva, čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. Podľa českej judikatúry však z tohto zákazu existuje výnimka v prípade, že sa zmluvné strany dohodli na tom, že úrok vzniknutý za určité obdobie sa pripočíta k istine a takto zvýšená istina sa ďalej úročí.

Kapitalizácia úrokov znamená, že úrok vzniknutý za určité obdobie prenechania peňažných prostriedkov sa pripočíta k istine a takto zvýšená istina sa ďalej úročí. Ide o pojem, ktorý doktrína považuje za odlišný od pojmu anatocizmus, čo je inštitút, ktorý je v slovenskom právnom poriadku už tradične ako nemravný striktno odmietaný. Anatocizmus, známy už v rímskom práve, totiž znamená branie úrokov z úrokov.

Treba však zdôrazniť, že kapitalizovať úroky nemožno bez ďalšieho, ale naopak len na základe dohody oboch zmluvných strán spravidla už priamo v zmluve o prenechaní peňazí (pôžičkou či úverom).

Mnohé európske zákonníky (Francúzsky Code Civil v čl. 1154, taliansky Codice Civile v čl. 1283, belgický Code Civil čl. 1154, rakúsky ABGB v § 1000. Nemecký BGB § 248 zakazuje anatocizmus, ale s určitými výnimkami) zakotvujú prípustnosť úročenia úrokov a výslovne ho upravuje aj DCFR. Hoci zákaz úrokov z úrokov pozná mnoho právnych poriadkov, tento princíp nezodpovedá realite moderného života. Naopak v Európe je obvyklou obchodnou praktikou bánk, že požadujú úrok z úroku alebo používajú iné metódy pripisovania úrokov s rovnakým efektom. Navyše prirastanie úroku je základné finančné pravidlo. Aj rekodifikovaný český Občiansky zákoník na trendy vývoja moderného práva reaguje v § 1806, keď stanovuje, že úroky z úrokov možno požadovať, ak to bolo dohodnuté.

Na H. sa súdna prax v prípade dohôd o kapitalizácii úrokov (prípočítania úrokov k istine) zatiaľ nezhodla na tom, či sa jedná o výnimku zo zákazu anatocizmu alebo nie. Krajské sudy pripúšťajú v určitých prípadoch priznanie úroku z omeškania aj zo zmluvných úrokov (napr. rozsudky KS TT, sp. zn. 26 CoCsp 59/2020; KS NR, sp. zn. 25 Co 219/2017; KS BB, sp. zn. 14 Co 542/2016 a 12 CoCsp 16/2020; KS KE, sp. zn. 4 Co 59/2018), ale časť z nich rozhoduje aj opačne (rozsudky KS PO, sp. zn. 8 Co 49/2019, 14 Co 20/2017 a 16 Co 11/2019; KS TN, sp. zn. 6 Co 32/2018; KS NR, sp. zn. 8 Co 247/2019; KS KE, sp. zn. 1 Co 417/2018).

Dovolací súd má v prejednávanej spore za jednoznačné, že zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou (bod 4. čl. II poskytnutie úveru Zmluvy). Hoci Občiansky zákoník, ani Obchodný zákoník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, dovolací súd zastáva názor, že tým nie je dotknuté právo účastníkov zmluvného vzťahu dohodnúť, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny.

17. Odhládnuv od toho, že Obč. zák. neumožňuje veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo pre prípad omeškania s platením príslušenstva, v prejednávanej veci je uplatňovaný úrok z omeškania (ako sankcia pri omeškaní) zo splatného úroku z omeškania, teda sankcia zo sankcie. Vzhľadom na principiálnu neprípustnosť uplatňovania sankcie zo sankcie (už uplatňovanie príslušenstva z úroku ako dojedanej ceny peňazí/odmeny za poskytnutie peňazí je prípustné len výnimočne a eventuálne len na základe dohody veriteľa s dlžníkom; a minori ad maius nie je uplatňovanie príslušenstva zo sankcie) je vlastne nadbytočné konštatovať, že žalobca ani len netvrdil a logicky ani nepreukázal dohodu s dlžníkom o kapitalizácii úroku z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania 7,40 % z uplatňovanej (979,16 eur), prípadne z priznanej (857,09 eur) „istiny“ do zaplatenia.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v spore úspešný v prevažnej časti (857,09 eur) z uplatňovaného nároku 979,16 eur. Úspech žalobcu predstavuje 87,53 %, neúspech 12,47 % (100 % - 87,53 %), čistý úspech žalobcu je 76,05 % (87,53 % - 12,47 %). V rozsahu čistého úspechu má žalobca voči žalovanému ako prevažnej neúspešnej strane sporu právo na náhradu trov konania. O výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.